

KVĚTNÁ NEDĚLE

ROK C

Pašije podle Lukáše

Pro pastorační účely ve farnosti Svatého Ducha v Opavě

Pašije podle Lukáše

Lk 22,14 - 23,56

Roli:

- E:** – Vypravěč
- ✝:** – Ježíš
- Pe:** – Petr
- Pi:** – Pilát
- S:** – služka
- D:** – dav, vojáci, zákoníci, apoštolové...
- 1:** – 1. člověk u ohně a 1. lotr
- 2:** – 2. člověk u ohně a 2. lotr
- 3:** – setník

poznámka: Dav může "tvořit" 1, 2, 3, Pi, Pe, S

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše

V Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim:

✝ Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.

V A vzal kalich, vzdal díky a řekl:

✚ Vezměte ho a rozdělte mezi sebe, neboť vám říkám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.

V Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy:

✚ To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!

V Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl:

✚ Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá. Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce. Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí.

V Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich to asi je, kdo to hodlá udělat. Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim:

✚ Králové vládnou svým národům, a kdo mají nad nimi moc, dávají si říkat "dobrodinci". U vás však ať to tak není! Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší, a kdo je představený, ať je jako ten, kdo druhým slouží. Vždyť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Přece ten, kdo sedí u stolu! Já však jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží.

Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů. Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici. Ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry.

V Petr mu řekl:

Pe Pane, s tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt!

V On mu odpověděl:

+ Říkám ti Petře: Ještě se ani kohout dnes neozve, a ty už třikrát zapřeš, že mě neznáš.

V Dále jim řekl:

+ Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánku, měli jste v něčem nedostatek?

V Odpověděli mu:

D Ne, v ničem.

V Řekl jim:

+ Nyní však, kdo má měšec, ať si ho vezme, a stejně tak mošnu; a kdo nemá, ať prodá svůj plášť a koupí se meč. Říkám vám totiž, že se na mně musí

splnit, co je psáno: "A byl počítán mezi zločince."
Neboť co je o mně řečeno, už se naplňuje.

V Řekli:

D Pane, tady jsou dva meče.

V On jim odpověděl:

+ To stačí.

V Potom se podle svého zvyku odtamtud odebral na Olivovou horu a učedníci ho následovali. Když byl na místě, řekl jim:

+ Modlete se, abyste nepřišli do pokušení.

V Sám pak se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se:

+ Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.

V Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve. Potom vstal od modlitby, šel ke svým učedníkům a našel je, jak zármutkem usnuli. Řekl jim:

+ Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení!

V Když ještě mluvil, objevil se houf lidí, jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš, šel před nimi. Přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl:

† Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?

V Když ti, kdo byli s Ježíšem, viděli, co se chystá, zeptali se:

D Pane, máme zasáhnout mečem?

V A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ježíš však na to řekl:

† Přestaňte! Dost!

V A dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Potom řekl Ježíš těm, kteří se na něho vypravili, velekněžím, chrámovým velitelům a starším:

† Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji. Býval jsem den co den mezi vámi v chrámě, a ruce jste na mě nevztáhli. Tohle však je vaše hodina a vláda temnoty.

V Pak se ho zmocnili a odvedli. Přivedli ho do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi. Když rozdělali uprostřed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně. Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla:

S Také ten byl s ním!

V On však to zapřel:

Pe Neznám ho, ženo.

V Za chvíli ho viděl jiný a řekl:

1 Ty jsi také jeden z nich!

V Petr odpověděl:

Pe Člověče, nejsem!

V Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil:

2 Doopravdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to Galilejec!

V Petr však řekl:

Pe Člověče, nevím, o čem mluvíš.

V V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhál kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš. A vyšel ven a hořce se rozplakal. Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho, zavázali mu oči a ptali se:

D Když jsi prorok, pověz nám, kdo tě to udeřil.

V A rouhali se mu, jak mohli.

Jakmile se rozednělo, sešel se sbor starších z lidu, velekněží a učitelé Zákona, a dali ho předvést před svůj soud. Řekli:

D Jsi-li Mesiáš, pověz nám to!

V Odpověděl jim:

+ I kdybych vám to řekl, neuvěříte, a kdybych se vás zeptal, nedáte mi odpověď. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.

V Všichni mu do toho vpadli:

D Ty jsi tedy Boží Syn?

V Odpověděl jim:

+ Ano, JÁ JSEM!

V Oni řekli:

D Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst!

- - - Začátek kratší verze (Lk 23,1-49) - - -

V Celé jejich shromáždění povstalo a vedli ho k Pilátovi. Tam na něj začali žalovat:

D Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše.

V Pilát se ho zeptal:

Pi Ty jsi židovský král?

V Odpověděl mu:

+ Ano, JÁ JSEM!

V Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu:

Pi Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.

V Ale oni naléhali a říkali:

D Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínajíc Galileou až sem!

V Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk je Galilejec, a když se dověděl, že je z Herodova území, poslal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech zdržoval v Jeruzalémě. Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slýchal a doufal, že uvidí, jak udělá nějaký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Velekněží a učitelé Zákona stáli při tom a urputně na něho žalovali.

Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch: dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi.

V V ten den se Herodes a Pilát spřátelili, předtím totiž spolu žili v nepřátelství. Pilát svolal velekněze, členy velerady i lid a řekl jim:

Pi Přivedli jste mi tohoto člověka, že prý pobuřuje lid. Já sám jsem ho vyslechl ve vaší přítomnosti, ale neshledal jsem, že by se tento člověk provinil něčím z toho, co na něj žalujete. Ale ani Herodes ne, vždyť ho poslal nazpět k nám. Prostě nespáchal nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.

V Ale oni se všichni dali do křiku:

D Pryč s ním! Propuště nám Barabáše!

V Ten byl uvržen do žaláře pro nějakou vzpouru vzniklou ve městě a pro vraždu. Pilát začal znovu na ně naléhat, protože chtěl Ježíše propustit. Ale oni odpověděli křikem:

D Ať je ukřižován, ať je ukřižován!

V Potřetí jim řekl:

Pi Ale co špatného udělal? Neshledal jsem na něm nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.

V Oni však doráželi s velikým křikem a žádali, aby byl ukřižován, a jejich křik se stále stupňoval. Pilát se proto rozhodl povolit jejich žádosti: propustil toho, který byl uvržen do žaláře pro vzpouru a vraždu a kterého si vyžádali, a Ježíše vydal, aby se jim stalo po vůli. Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem. Za ním šel velký zástup lidu a ženy, které nad ním naříkaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl:

✝ Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi, přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: "Blahoslavené neplodné,

životy, které nerodily, a prsy, které nekojily!" Tehdy lidé začnou říkat horám: "Padněte na nás!" a kopcům: "Přikryjte nás!" Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!

V Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci. Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš řekl:

+ Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.

V Jeho šaty si rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové velerady se mu vysmívali:

D Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.

V Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali:

D Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!

V Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal:

1 Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!

V Druhý ho však okřikl:

2 Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme

přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.

V A dodal:

2 Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.

V Odpověděl mu:

✝ Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.

V Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal mocným hlasem:

✝ Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha.

V A po těch slovech vydechl naposled.

Chvilé tiché modlitby vkleče

V Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl:

3 Tento člověk byl skutečně spravedlivý.

V A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů. Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy, které ho doprovázely z Galileje a na to se dívaly.

- - - Konec kratší verze - - -

V Jeden člen velerady, jménem Josef, ušlechtilý a spravedlivý člověk z judského města Arimatie, nesouhlasil s jejich rozhodnutím a jednáním. On také očekával Boží království. Zašel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pak ho sňal, zavinul do Iněného plátna a položil do hrobky vytesané ve skále, kde nebyl ještě nikdo pochován. Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota.

Přitom ho doprovázely ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti. V sobotu však zachovaly sváteční klid podle přikázání.